

Arrest

nr. 251 466 van 23 maart 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. AKTEPE
Amerikalei 95
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 13 oktober 2020 houdende een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 december 2020 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 mei 2019 dient verzoeker een eerste aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Nederlandse zus L.H. Op 28 november 2019 wordt deze aanvraag geweigerd door middel van een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20) met het bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient

verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) die bij arrest nr. 236 981 van 16 juni 2020 het beroep verwerpt.

Op 9 januari 2020 dient verzoeker een tweede aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Nederlandse zus L.H. Op 27 april 2020 wordt deze aanvraag geweigerd door middel van een bijlage 20 met het bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad, gekend onder het rolnr. 248 119.

Op 5 mei 2020 dient verzoeker een derde aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Nederlandse zus L.H. Op 8 augustus 2020 wordt deze aanvraag geweigerd met een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker geen annulatieberoep in bij de Raad.

Op 7 september 2020 dient verzoeker een vierde aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Nederlandse zus L.H.. Op 16 september 2020 wordt deze aanvraag geweigerd door middel van een bijlage 20 met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker geen annulatieberoep in bij de Raad.

Op 6 oktober 2020 dient verzoeker een vijfde aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Nederlandse zus L.H.. Op 13 oktober 2020 wordt deze aanvraag geweigerd door middel van een bijlage 20 met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker geen annulatieberoep in bij de Raad.

Op 13 oktober 2020 neemt de gemachtigde tevens een inreisverbod voor drie jaar. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Aan de Heer die verklaart te heten(1):

Naam : L. voornaam : A. geboortedatum : (...)1993

geboorteplaats : Laqsir nationaliteit : Marokko

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 13.10.2020 gaat gepaard met dit inreisverbod.(2)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

*X 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
er bestaat een risico op onderduiken:*

6° Betrokkene heeft onmiddellijk na de beslissing weigering verblijf en verwijderingsmaatregel een nieuwe verblijfsaanvraag ingediend.

Betrokkene diende 5 keer vlak na elkaar in Antwerpen een gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° met zijn aangehaalde zus. De eerste vier aanvragen, ingediend op 29.05.2019, 09.01.2020, 05.05.2020, 07.09.2020 werden geweigerd op 28.11.2019, 09.01.2020, 08.08.2020 en 16.09.2020. Deze weigeringen (bijlage 20) werden telkens aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten, met uitzondering van de bijlage 20 van 08.08.2020 die zonder bevel was. Op 06.10.2020 diende betrokkene een vijfde aanvraag gezinshereniging in op basis van artikel 47/1, 2° met dezelfde referentiepersoon.

Betrokkene misbruikt de procedure van art 47/2 van de wet van 15.12.1980 louter om een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene diende 5 keer vlak na elkaar in Antwerpen een gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° met zijn aangehaalde zus. De eerste vier aanvragen, ingediend op 29.05.2019, 09.01.2020, 05.05.2020, 07.09.2020 werden geweigerd op 28.11.2019, 09.01.2020, 08.08.2020 en 16.09.2020. Deze weigeringen (bijlage 20) werden telkens aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten, met uitzondering van de bijlage 20 van 08.08.2020 die zonder bevel was. Op 06.10.2020 diende betrokkene een vijfde aanvraag gezinshereniging in op basis van artikel 47/1, 2° met dezelfde referentiepersoon.

Betrokkene misbruikt de procedure van art 47/2 van de wet van 15.12.1980 louter om een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Betrokkene werd nochtans door de stad Antwerpen aan de hand van een Sefor brochure geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Bij het opleggen van dit inreisverbod werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Er is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige aangetoonde medische problematiek op naam van betrokkene.

Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet schrijven voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

Er is geen nota met opmerkingen ingediend.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 Ter terechtzitting stelt de verwerende partij dat er geen nota met opmerkingen werd ingediend omdat het verzoekschrift te laat werd ingediend en bijgevolg onontvankelijk is *ratione temporis*.

3.2 In de synthesesmemorie repliceert verzoeker het volgende:

"1.

De bestreden beslissing (het inreisverbod oftewel de bijlage 13sexies - stuk 1) dateert van 13.10.2020.

Deze beslissing werd vervolgens aangetekend verzonden aan verzoeker, om dit alzo aan hem ter kennis te brengen.

Artikel 39/57 Vreemdelingenwet stelt als volgt:

"§ 1. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

[...]

§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen:

[...]

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

[...]

De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag. ”

De bestreden beslissing werd aangetekend verzonden, waardoor artikel 39/57, §2, 2° Vreemdelingenwet van toepassing is.

De beroepstermijn begint met andere woorden pas te lopen, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd.

De dag waarop de brief aan de postdiensten wordt overhandigd is dus cruciaal om de beroepstermijn te berekenen.

2.

Verzoeker voegt thans de originele enveloppe toe, waarin de bestreden beslissing aangetekend werd verstuurd (stuk 2).

Hierop kan men zeer duidelijk zien dat de datum, waarop de bestreden beslissing overhandigd werd aan de postdiensten, niet af te leiden valt, daar er een sticker werd overgeplakt.

De datum, waarop de brief wordt overhandigd aan de postdiensten, wordt normaliter (zoals blijkt uit andere dossiers) gestempeld op de enveloppe.

In casu is deze datum onzichtbaar/onleesbaar geworden door de sticker die er werd overgeplakt.

3.

Dit komt er dus op neer dat de aanvang van de beroepstermijn, zijnde de dag waarop de brief met de bestreden beslissing werd overhandigd aan de postdiensten, op geen enkele manier kan worden afgeleid, waardoor de beroepstermijn niet ingegaan is.

Op geen enkele manier zou er dus ernstig kunnen worden gesteld dat het inleidend verzoekschrift dd. 27.11.2020 laattijdig werd ingediend, waardoor het verzoekschrift onontvankelijk zou zijn.

Het verzoekschrift tot nietigverklaring is tijdig en ontvankelijk. ”

3.3.1. Artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De Raad merkt dienaangaande op dat de beroepstermijn van openbare orde is en strikt moet worden toegepast, zodat het hem niet is toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

3.3.2. Op de bestreden beslissing wordt vermeld dat een medewerker van de stad Antwerpen kennis heeft gegeven van de bestreden beslissing op 21 oktober 2020 via aangetekende zending.

Artikel 39/57, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

1° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats van de geadresseerde of, in voorkomend geval, op zijn verblijfplaats of op zijn gekozen woonplaats;

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

3° wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst;

4° wanneer de kennisgeving is gebeurd per fax of bij elke andere bij deze wet toegelaten en niet in dit lid voorziene betekeniswijze, vanaf de eerste dag die volgt op die van de verzending.

De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke

feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Met toepassing van artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet zou de beroepstermijn van dertig dagen aldus beginnen lopen vanaf de derde werkdag vanaf 21 oktober 2020, met name op maandag 26 oktober 2020. Het verzoekschrift ingediend op 27 november 2020 (zoals verzoeker zelf bevestigt in de synthesememorie) is laattijdig nu de laatste nuttige dag om een beroep in te dienen verliep op dinsdag 24 november 2020.

Verzoeker wijst evenwel op een kopie van de “*originale enveloppe*” in bijlage van de synthesememorie (stuk 2) waaruit blijkt dat de stempel aangebracht door de postdiensten niet leesbaar is omdat er een sticker werd overgeplakt. De aanvang van de beroepstermijn, zijnde de dag waarop de brief met de bestreden beslissing werd overhandigd aan de postdiensten, kan volgens verzoeker op geen enkele manier worden afgeleid op de enveloppe waardoor de beroepstermijn niet kan ingaan.

De Raad stelt vast dat stuk 2 in bijlage van de synthesememorie, een kopie van een enveloppe betreft waaruit evenwel niet blijkt wie de geadresseerde is van deze enveloppe. Aangenomen dat in deze enveloppe de bestreden beslissing zat en dat de geadresseerde verzoeker was, stelt de Raad vast dat op de sticker die de stempel overplakt het volgende is vermeld: “*bericht gelaten op 26.10.20*”. Met toepassing van artikel 39/57, § 2, 1° van de vreemdelingenwet begint de beroepstermijn aldus te lopen vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief werd aangeboden op de woonplaats van verzoeker, zijnde op 27 oktober 2020. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat de beroepstermijn geen aanvang kan nemen omdat de stempel niet leesbaar is, aangezien uit de sticker duidelijk blijkt dat de brief op 26 oktober 2020 werd aangeboden. De beroepstermijn gaat in de dag die volgt op die waarop de verzoeker de inhoud van de bestreden beslissing op volkomen en nauwkeurige wijze kon kennen. Het is de betekening of de feitelijke kennis in hoofde van de verzoeker die bepalend is voor de aanvang van de beroepstermijn (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 438, 439, 441). De bestreden beslissing werd dus ter kennis gebracht aan verzoeker op 26 oktober 2020. Bijgevolg liep de beroepstermijn van dertig dagen van 27 oktober 2020 tot en met woensdag 25 november 2020. Het verzoekschrift werd echter pas op 27 november 2020 met een ter post aangetekend schrijven ingediend bij de Raad, hetzij buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond. Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN